

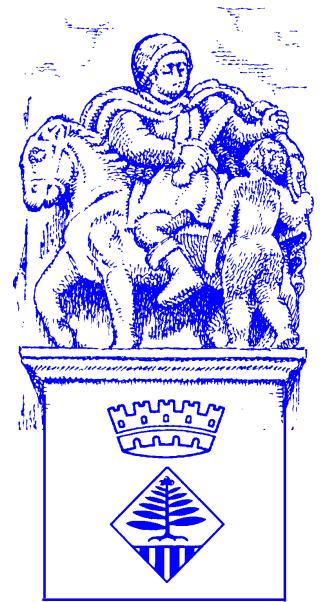
teia

BUTLLETÍ PARROQUIAL

núm. 714

5-III-2023

any LX

racó del rector

sent la creu

Aquest és el lema de la Pastoral de Joves a la diòcesi de Barcelona, per a la campanya de cada Quaresma. Em resulta molt interessant, aquest èmfasi de l'expressió que fan servir. No només ens inviten a *celebrar* aquest temps fort; sinó, a *sentir, experimentar amb els nostres sentits el misteri de la creu* i, per tant, la nostra relació personal amb el dolor. Estem immersos en una societat que percep el dolor com quelcom que s'ha d'eliminar costi el que costi. En general, s'experimenta el dolor com un sense sentit, com la negativitat per excel·lència.

El filòsof Byung-Chul Han ens adverteix de com la nostra societat

«s'ha quedat (...) sense la narració cristiana que actuava com un (...) estimulant diví. El dolor no significa res (...) L'home perd un refugi narratiu i, per tant, també la possibilitat d'un dolor hostejat simbòlicament (...) La narració cristiana li dona al dolor un llenguatge i transforma el cos de la mística en un escenari. El dolor fa més profunda la relació amb Déu. Crea una intimitat, una intensitat (...) El dolor s'ha <<cosificat>> avui en un turment purament corporal». (La societat pal·liativa, 2021).

Durant aquests quaranta dies de Quaresma podrem reviure el camí de la creu que va fer Jesús. Voldria demanar-li que el nostre patiment i la nostra debilitat, no sigui per a nosaltres un

escàndol, un sentiment de fracàs. Que *sentim* que som d'aquells que l'Evangeli anomena felïços i units a Crist sofrent, contribuïm a la salvació del món.

Butlletí teia

Editat per la Parròquia de Sant Martí de Teia

Disseny i maquetació: Jordi Balada

Dip. Leg. B-40026/86

Mn. Esteve Espin Cifuentes

missatge de quaresma del papa: sinode, ascesi i pasqua

L'ascesi quaresmal és un compromís, animat sempre per la gràcia, per superar les nostres faltes de fe i les nostres resistències a seguir Jesús en el camí de la creu. (...) Per aprofundir el nostre coneixement del Mestre, per comprendre i acollir plenament el misteri de la salvació divina, realitzada en el do total de si per amor, ens hem de deixar conduir per Ell a un lloc desert i elevat, distanciant-nos de les mediocritats i de les vanitats. Cal posar-se en camí, un camí costerut, que requereix esforç, sacrifici i concentració, com una excursió per la muntanya. Aquests requisits també són importants pel camí sinodal (...). Ens farà bé reflexionar sobre aquesta relació que hi ha entre l'ascesi quaresmal i l'experiència sinodal.

En el «recès» al munt Tabor, Jesús va portar tres deixebles(...). Va voler que aquesta experiència de gràcia no fos solitària, sinó compartida, com ho és, al capdavant, tota la nostra vida de fe. A Jesús l'hem de seguir junts. (...) El nostre camí quaresmal és «sinodal», perquè ho fem junts pel mateix camí, deixebles de l'únic Mestre. (..).

(...) Al final de la pujada, mentre estaven al capdamunt de la muntanya amb Jesús, als tres deixebles se'ls va concedir la gràcia de veure'l a la seva glòria, resplendent de llum sobrenatural. Una Llum que no procedia de l'exterior, sinó que s'irradiava d'ell mateix. La bellesa divina d'aquesta visió va ser incomparablement més gran que qualsevol esforç que els deixebles haurien pogut fer per pujar al Tabor. (...) També el procés sinodal sembla sovint un camí ardu, cosa que de vegades ens pot descoratjar. Però el que ens espera al final és sens dubte una cosa meravellosa i sorprenent, que ens ajudarà a comprendre millor la voluntat de Déu i la nostra missió al servei del seu Regne.

(...) El camí sinodal està arrelat a la tradició de l'Església i, alhora, obert a la novetat. La tradició és font d'inspiració per buscar camins nous, evitant les temptacions oposades de l'immobilisme i de l'experimentació improvisada.

El camí ascètic quaresmal, igual que el sinodal, té com a meta una transfiguració personal i eclesial(...) Per a que aquesta transfiguració es pugui fer en nosaltres aquest any, voldria proposar dos «camins» a seguir per ascendir al costat de Jesús i arribar amb Ell a la meta.

El primer fa referència a l'imperatiu que Déu Pare va dirigir als deixebles (...): «Escolteu-lo» (Mt 17,5). Per tant, la primera indicació és molt clara: escoltar Jesús. La Quaresma és un temps de gràcia en la mesura que escoltem Aquell que ens parla. I com ens parla? Abans de res, a la Paraula de Déu, que l'Església ens ofereix en la litúrgia (...) A més de parlar-nos a les Escriptures, el Senyor ho fa a través dels nostres germans i germanes, especialment a les cares i a les històries dels qui necessiten ajuda. Però voldria afegir també un altre aspecte, molt important en el procés sinodal: escoltar Crist passa també per escoltar els nostres germans i germanes a l'Església; aquesta escolta recíproca que en algunes fases és l'objectiu principal, i que, de tota manera, sempre és indispensable en el mètode i l'estil d'una Església sinodal.

En escoltar la veu del Pare, «els deixebles van caure amb la cara a terra, plens de por. Jesús s'hi va acostar i, tocant-los, els va dir: «Aixequen-vos, no tingueu por». Quan van alçar els ulls, no van veure ningú més que Jesús sol» (Mt 17,6-8). Vet aquí la segona indicació per a aquesta Quaresma: no refugiar-se en una religiositat feta d'esdeveniments extraordinaris, d'experiències suggestives, per por d'afrontar la realitat amb les fatigues quotidianes, les dificultats i les contradiccions. La llum que Jesús mostra als deixebles és un avenç de la glòria pasqual i cap a ella hem d'anar, seguint-lo «Ell sol». La Quaresma està orientada a la Pasqua. El «recès» no és un fi en si mateix, sinó que ens prepara per viure la passió i la creu amb fe, esperança i amor, per arribar a la resurrecció. De la mateixa manera, el camí sinodal no ens ha de fer creure en la il·lusió que hem fet el cim quan Déu ens concedeix la gràcia d'algunes experiències fortes de comunió. També allí el Senyor ens repeteix: «Aixequen-vos, no tingueu por». Baixem a la plana i que la gràcia que hem experimentat ens sostingui per ser artesans de la sinodalitat a la vida quotidiana de les nostres comunitats.

quaresma i sant josep

La Quaresma és un temps de meditació. Cal frenar la marxa de la vida i parar-se a meditar. Meditar ¿què? Meditar sobre els problemes de sempre, sobre l'origen, els mitjans i el final. Quaresma, pelegrinatge de quaranta xifres, entronca amb els quaranta anys del desert, des de l'èxode d'Egipte fins l'entrada a la terra Promesa. El llibre que duu aquest nom –Èxode- és el llibre privilegiat de Quaresma.

Què és el desert per al cristià? En certes ocasions ens és fàcil associar el desert amb una cosa negativa, un lloc on tot escasseja i la vida esdevé complexa. No obstant això, sense deserts el nostre creixement espiritual s'alenteix, s'acomoda al moment, es torna insípid, sense sentit; sense desert és fàcil creure que vivim només per a aquest món, i no per a la vida eterna. Però és al desert on podem escoltar amb més força allò que crida per dins, i que pel soroll i les distraccions del món no aconseguim escoltar. Entrar al desert és un acte de fe i obediència. Un acte per al discerniment en l'essencial.

Un dels aspectes de la Quaresma és que és temps de reflexionar sobre la realitat que Déu prova els seus, els seus fills. Fins i tot el mateix Jesucrist ho va entendre així, el desert va ser l'avantsala de la seva vida pública, on es va exposar perquè fos provat i temptat pel diable, i així donar-nos exemple de quina manera ens hem d'enfrontar al maligne, posant sempre Déu per escut.

Déu prova precisament els seus, els amics, duu a terme la prova amb els qui li serveixen amb cor net i generós: Fill meu, si t'acostes a servir Déu, prepara't per a la prova (Eclesiastès 2,1), per la temptació. I Déu prova els seus no per fer-los caure sinó per enriquir-los. Als qui més estima, més mana de patiments i treballs, mireu el seu Fill, mireu la seva Mare, mireu Sant Josep.

Sí, és el cas de Sant Josep, l'home just, l'íntegre, humil, recte i bo, el santíssim Josep, el més sant de tots els sants. I, en el seu desert personal, va ser provat durament i despietadament: la prova de la situació que es va crear en el seu esperit en descobrir que Maria estava encinta. Li va ficar el Senyor en una nit fosca, profunda i negríssima: què faig? què serà del meu matrimoni? estic de més amb la meva dona? he de renunciar a Maria?

La prova de la fugida a Egipte: Ràpid, vés-te'n a Egipte. Deixa-ho tot... busquen la vida del teu fill. I sense pèrdua de temps pren a Maria la seva dona amb el nen i, confiat només en la providència i l'ajuda de Déu, es posa en camí cap a un lloc desconegut.

La prova de la pèrdua del Nen a Jerusalem. Quins tres dies d'angoixa i dolor. Ell que estimava tan intensament i entranyablement el seu Fill. Molt angoixat el buscaven, diu Sant Lluç.

Sant Josep davant la prova no adopta una postura de resignació passiva absurda, sinó una acceptació pacífica i serena davant el dolor. Quina gran responsabilitat la de Sant Josep! Doncs se li va encarregar de ser custodi dels dos tesoros més grans de Déu: Jesús i Maria.

Sant Josep ens convida a viure la bellesa del temps de Quaresma en el silenci, que consisteix no a fer moltes pràctiques, sinó a fer coses petites, senzilles i ben fetes amb un amor infinit, a semblança de l'humil fuster de Natzarèt. Sant Josep posava tant d'amor en les seves tasques que el dimoni no gosava ni treure el cap al seu taller, ja que tot en el just Josep parlava d'obediència als plans de Déu.

La devoció a Sant Josep no va ser important a l'església fins al segle XIV, que és quan van començar a aparèixer les mencions a la seva figura als tractats acadèmics. I després va rebre un gran impuls de Santa Teresa d'Àvila.

mare de déu de les cistelletes

En el fons de l'arxiu tenim un llibre de comptes titulat «cistelletes». No hem trobat cap informació oral entre el feligresos de la nostra parròquia, possiblement degut als molts anys passats (la darrera anotació del llibre és de fa 92 anys).

Fent una recerca referent a aquest tema he trobat la revista «Taull», que edita el Secretariat Interdiocesà de Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat de Catalunya (SICPAS). Al seu número 15, mossèn Josep Maria Martí Bonet posa llum a la foscor.

Mossèn Martí escriu: O també em trobava en un altre santuari on es celebrava la festa patronal el vuit de setembre sota la invocació de la «Mare de Déu dels ous» de Llavaneres. Aquesta singular advocació hi és present en moltes parròquies del Vallès o del Maresme. Es diu també de «La Mare de Déu de la

Cistella». L'advocació es basava en una curiosa tradició. Sabent que el diumenge no es treballa, els ous que les gallines ponien en els corrals eren considerats propietat de la Mare de Déu i es dipositaven en la cistella durant un dia, però després es venien. Els diners obtinguts servien per a pagar un bon ciri que il·luminés dia i nit a la imatge de «La Mare de Déu dels Ous». Es veu que els diumenges les gallines s'esmerçaven en pondre força ous i els diners sobrants servien per a pagar la dot de les donzelles pobres que s'havien de casar o es deixaven, sense cap interès, a les famílies més necessitades dels pobles.

L'autor d'aquest text és un vell conegut de l'entitat Espai Sant Martí, que té la finalitat de vetllar, conservar i divulgar el patrimoni cultural de l'església de Teià. A l'estiu de l'any 2013, quan mossèn Martí era cap de la Delegació del Patrimoni de l'Arquebisbat de Barcelona, es va reunir amb varis voluntaris de la nostra parròquia per a crear aquesta entitat.

Josep-Maria Martí i Bonet va néixer a Terrassa l'any 1937. És historiador, arxiver i escriptor català. Ordenat sacerdot a l'any 1961, actualment és canonge de la catedral de Barcelona. Entre altres responsabilitats, ha estat el director del Museu Diocesà de Barcelona.

La nostra investigació ha continuat, com en moltes altres vegades, revisant la «Col·lecció de quaranta goigs de Teià» de mossèn Joan Déu. A la nota històrica dels goigs de la Puríssima, mossèn Santiago Casanovas escriu: «Un costum típic a Teià: Per a recollir fons destinats al culte de la Puríssima, sortia la *Cistelleta de la Mare de Déu*, que dues parelles de noietes passaven cada diumenge pel poble. També es presentaven als casaments i als bateigs, on a més de l'almoina rebien l'obsequi d'uns confits».

Per les dades extretes del nostre llibre parroquial sabem que l'Administració de la Mare de Déu de les Cistelletes fou fundada a l'any 1776 i dissolta al 1934 per la falta de noies disposades a assumir les funcions d'administradora. El canvi d'administradores es feia anualment el 8 de setembre, festivitat de la Nativitat de la Verge Maria

La liquidació de l'administració la signà mossèn Joan B. Font i Valls, rector de Teià de 1932 a 1935, i donà el vistiplau mossèn Josep Samsó i Elias (1887-1936) arxiprest i rector de Santa Maria de Mataró, que va morir al començament de la Guerra civil espanyola i al 2010 va ser beatificat per l'Església Catòlica.

visita a roba amiga

El passat dia 8 de febrer les voluntàries de Càritas Parroquial de Teià, vam anar a Roba Amiga Formació i Treball a Sant Esteve de Sesrovires. Va ser una experiència enriquidora per a tots!

Durant la visita, es va poder veure de primera mà el funcionament d'aquesta iniciativa solidària, que té com a objectiu recollir la roba i altres objectes que deixem als contenidors taronges i seleccionar el que estarà en bon estat per a la seva posterior venda a preus assequibles. L'any 2022 van ser més de 14.000 tones recollides

Vam mostrar molt d'interès per la manera en què es gestionen les donacions i van felicitar els voluntaris de Roba Amiga per la seva dedicació i esforç en la seva tasca de ajudar a persones necessitades.

Amb aquesta iniciativa, a més d'evitar l'emissió d'un total de 347.000 tones de CO2 a l'atmosfera, s'han creat un total de 324 llocs de treball d'inserció.

En resum, la visita va ser una oportunitat per compartir coneixements i valors entre les dues organitzacions i per reforçar la col·laboració entre elles per fer front a les desigualtats socials.

Roser de la Rosa

càritas teià deixa d'entregar aliments

D'acord amb els objectius plantejats per Càritas Diocesana de Barcelona en col·laboració amb Serveis Socials de l'ajuntament de Teià, el 2 de març es fa fer la última entrega d'aliments als usuaris. A partir d'ara, els usuaris podran adquirir els aliments mitjançant una targeta moneder que els entrega Serveis Socials.

L'objectiu de la targeta consisteix en:

- permetre a les persones ateses comprar amb autonomia mitjançant els ajuts econòmics que reben.
- Dignificar l'ajuda alimentària i garantir una alimentació equilibrada, suficient i adaptada a les necessitats de les diferents edats, creences, costums o necessitats especials (règim, al·lèrgies, malalties).
- Mantenir l'autonomia familiar i econòmica de les persones ateses, per que puguin continuar planificant la compra setmanal, comprant en família on desitgin el producte alimentari que necessitin.
- Garantir l'anonimat dels usuaris i aconseguir que els "vergonyants" també tinguin accés a les ajudes a les que tenen dret.

Canvis en el funcionament de Càritas Teià

- Lliurades del feixuc servei d'entrega d'aliments, les voluntàries ens poden dedicar a acompanyar els usuaris en altres aspectes de la seva vida.
- Mantindrem el servei d'entrega mensual de productes de neteja de la llar i de higiene personal que ens arriba de La Nau.

Informarem més en detall en propers articles.

Nicola Widmer Andrews

l'orgue en la litúrgia

Un dia, parlant amb uns amics sobre el tema de tocar l'orgue a les celebracions litúrgiques, algú em va dir: «*Si, noi. A les Misses quan més soroll millor*». Aquest és el paper de l'orgue a la Litúrgia? Evidentment que no. Si més no, així ho entenem alguns.

Pensem una mica en l'evolució que ha tingut aquest instrument d'ençà que va començar a existir. Els primers models, no eren més que un teclat de dimensions reduïdes sobre el qual només actuava una de les mans de l'instrumentista, mentre que amb l'altre braç accionava una manxa d'aire que produïa el so de les notes. Va ser durant el barroc en que l'orgue va agafar un fort protagonisme dins les celebracions litúrgiques i, de fet, els orgues d'estil barroc són els més habituals en la majoria dels temples en els que encara es conserva algun instrument antic. Posteriorment, el romanticisme va portar una creixença en la construcció d'orgues de tamany gegantí, alguns d'ells amb quatre i cinc teclats de cinc octaves, i pedaler de dues octaves i mitja. Pensem, però, en els orgues barrocs com a més habituals, normalment de dos telats i pedaler. Aquests orgues ja incorporaren tota una nodrida varietat de registres, ja siguin reals o de modificació, des dels bordons de so més senzill fins a mixtures que multiplicaven notablement el so d'una sola nota. També s'incorporaren els mecanismes d'enllaç entre les diverses expressions, recursos tots que donaven un ampli ventall interpretatiu per als organistes.

D'aquestes darreres característiques era l'orgue de Sant Martí de Teià instal·lat sobre la portalada que actualment comunica amb la Capella de la M. D. De Fàtima i que malauradament fou cremat juntament amb els altars i retaules de la nostra Parròquia el 1936, sent víctima de la ignorància popular. D'aquest passat només he pogut tenir-ne coneixement a partir de la memòria de qui fou el nostre director en Quimet Botey que, en explicar-ho, no podia amagar una tristesa emocional que aflorava amb les seves paraules. Aleshores, un instrument tan voluminós, quin paper tenia en la litúrgia?

La música, d'ençà que tenim coneixement de les primeres celebracions, ha tingut un paper molt important. Si mirem el més enrere possible, ens venen al cap les musiques gregorianes, com a precursors del que seria la música litúrgica posterior en les seves diverses accepcions. Es de significar que en aquells temps, l'únic instrument de què disposaven els templers era la veu dels monjos i les monges, entonant de manera totalment memorial les diverses melodies que, també en aquells temps, només derivaven d'una limitada capacitat de composició lluny encara de la música dodecafònica que avui coneixem. Aquesta mateixa limitació es troba també en les músiques populars d'aquells temps que es caracteritzaven per una repetició continuada de frases musicals, de la qual, la única gràcia era la lletra de les cançons que ja d'ençà procuraven arrencar una mica d'alegria en la gent.

Com apuntàvem abans, cal avançar fins el barroc per veure com l'orgue es fa un lloc en les misses, juntament amb grups corals, en aquelles parròquies que disposaven de recursos suficients. Determinats moments de la celebració passen a adquirir formes musicals pròpies que en l'actualitat encara perduren. Pensem en els Kyries, el Glòria, el Credo, el Sanctus, i l'Agnus principalment. La senzillesa inicial gregoriana, va enriquint-se a mesura que la polifonia va també trobant el seu lloc en la música litúrgica. Pensem en una Missa que hem cantat en moltes ocasions a Teià: La Missa d'Angelis. En ella, la veu és una monofonia constant, acompanyada a l'orgue per una senzilla harmonització que no pretén sinó mantenir el llistó de la tonalitat al llarg de tota la interpretació. Molt diferent és l'estructura de la Missa Pontifical, a tres veus i orgue, en la que la polifonia dota tota la música d'una majestat insigne.

Arriba un moment en que l'orgue o, en aquelles parròquies on els seus migrats recursos econòmics tan sols els permetia utilitzar l'harmonium, acaba essent imprescindible per a la solemnitat de les celebracions. Pensem que en els temps en que tot el breviari es deia en Llatí, i la gent seguia les misses mitjançant la lectura d'un devocionari, l'orgue era l'encarregat de donar coixí a tots els gestos de la celebració, sota la presidència del Sacerdot que l'oficiava.

En aquest darrer context, era molt important la capacitat de l'organista per a improvisar d'acord amb els gestos del Celebrant. D'aquí neix el paper de l'orgue. Esperem en propers edicions d'aquest butlletí continuar amb aquest paper traspasat als nostres dies.

Joan Llauredó i Singla

Fotografia de la capella dels anys 40 del segle XX (la de la cortina) on hi havia l'antic orgue que fou destruït el 1936.

i parroquial

agenda mes de març

- **DIVENDRES QUARESMALS: VIACRUCIS:** Durant tota la Quaresma, cada divendres, a les 20,00 hores es celebrarà el Viacrucis, a la nau major del temple parroquial, tot reflexionant amb textos relatius a la Passió de Nostre Senyor Jesucrist.
- **VISITA GUIADA AL CAMPANAR:** El diumenge 12 de febrer a les 13 h. en acabar la Missa es tornarà a reprendre les visites guiades al campanar. Els membres de l'Espai Sant Martí i els campaners acompanyaran als visitants, tot explicant la història del nostre temple.
- **CONCERT A L'ESGLÉSIA:** El diumenge 12 de març a les 18 h. tindrà lloc el concert sota el nom de «Tres segles de Quaresma musical» a càrrec de la Capella de Música de Badalona amb la direcció musical de Jordi Sánchez-Caroz.
- **CONFERÈNCIES QUARESMALS ARXIPRESTALS:** El dilluns 13 de març a les 20,30 h. tindrà lloc la conferència quaresmal arxiprestal en el Santuari de la Mare de Déu de la Cisa, a Premià de Dalt, a càrrec de Giorgio Chevallier, parlaran sobre «Siria».
- **CAMINANTS:** El divendres 17 de març, a les 20,30 h. continuarem treballant amb les meditacions de José Antonio Pagola, en el seu llibre «GRUP DE JESÚS». Ens trobarem a la rectoria.

medjugorge: missatge de 25 de febrer de 2023

«Estimats fills, convertiu-vos i revestiu-vos amb vestits de penitència i, en la pregària personal i profunda, demaneu amb humilitat la pau a l'Altíssim. En aquest temps de gràcia, Satanàs us vol seduir. Però vosaltres, fills meus, mireu el meu Fill i seguïu-lo cap al Calvari, en la renúncia i el dejuni. Estic amb vosaltres perquè l'Altíssim em permet estimar-vos i conduir-vos a la joia del cor, en la fe que creix en tots els qui estimen Déu per sobre de tot. Gràcies per haver respost a la meua crida!»

intencions de les misses de març

	dc. 1	8'00h.	Francisco Vives Coll, Gaspar Vives i Josefa Coll, Josep-Maria Marcual.
	dj. 2	8'00h.	Pel Poble.
	dv. 3	8,00h.	Al Sagrat Cor de Jesús en acc. de gràcies.
	ds. 4	8'00h.	Pel Poble.
missa vespertina		20'00h.	Pere Rosell Andiañach, Fam. Creus-Pujadas.
2n Diumenge de Quaresma	dg. 5	12'00h.	Pel Poble.
Sant Oleguer	dl. 6	8'00h.	Pel Poble.
Stes Perpètua i Felicitat	dt. 7	8'00h.	Josep-Lluís Molas, Pere Mateu Vidal, Teresa Sala Coronas i Maria-Teresa Mateu Sala.
St. Joan de Déu, religiós	dc. 8	8'00h.	Salvador Vidal Vidal.
Sant Pacià, bisbe	dj. 9	8'00h.	Pel Poble.
	dv. 10	8'00h.	Antonio Olivé Casacuberta i Pepita Creus Botey, Josep Maria Mónico Canal.
	ds. 11	8'00h.	Lluís Villà, Carme Camps i Dif. Fam. Villà, Carme Gibernau
missa vespertina		20'00h.	Fam. Espelt-Badia.
3r Diumenge de Quaresma	dg. 12	12'00h.	Pel Poble.
	dl. 13	8'00h.	Pel Poble.
	dt. 14	8'00h.	Pel Poble.
	dc.15	8'00h.	Xavier Puigoriol Blanch, Joan Puigoriol i Rosa Blanch Arades
	dj. 16	8'00h.	Animes del Purgatori
Sant Patrici	dv. 17	8'00h.	Elias Andiañach, Josepa Coll i Teresa Andiañach.
Sant Salvador d'Horta	ds. 18	8'00h.	Pel Poble.
Vigília de diumenge		20'00h.	Fam. Espelt-Badia, Fam. Villagrasa Bransuela. Maribel Diego, Consuelo i Josep Maria Delgado i Núria Joaquim
4r Diumenge de Quaresma	dg. 19	12'00h.	Josep Mónico i Teresa Canal, Josep Maria Mónico Canal, esposos Josep Codina i Francisca Barberan, Josefa Zueras.
SANT JOSEP	dl. 20	8'00h.	Pel Poble.
	dt. 21	8'00h.	Francisco Badia i Mercè Ortega.
	dc. 22	8'00h.	Pel Poble.
Sant Josep Oriol	dj. 23	8'00h.	Pel Poble.
	dv. 24	8'00h.	Jacinta Sola Targarona, Dif. Fam. Duran-Solà.
ANUNCIACIÓ DEL SENYOR	ds. 25	8'00h.	Pel Poble.
Vigília de diumenge		20'00h.	Joana, Jacinta, Montserrat Solà, Mariano Espelt, Pau Solà, Dolors Targarona, Pere Botey, Teresa Brunet i Joaquim Botey.
5e Diumenge de Quaresma	dg. 26	12'00h.	Jordi Puigoriol Sala, Francesc Puigoriol Solanas, Domingo Solanas Palomas, Carmen Marrugat Marrugat i Esposos Travé.
	dl. 27	8'00h.	Jaume Andiañach i Montserrat Nadeu.
	dt. 28	8'00h.	Pel Poble.
	dc. 29	8'00h.	Pere Creus Botey.
	dj. 30	8'00h.	Jaume Saurel Milián i Mari Cruz Diaz Carrasco, Núria, Josep-M ^a , Joaquim-M ^a , Ignasi M ^a , i Mercè Aragó. Joan Ribas, Fam. Llado-Ramèntol i Israel Moreno.
	dv. 31	8'00h.	Pel Poble.

moviment parroquial

Defuncions

Carmen Yus López (9-II-2023) 58 anys
Concepció Cañamás Llidó (17-II-2023) 92 anys
Josep Estrada Vidal (21-II-2023) 91 anys
Jordi Montlleó Garcia (27-II-2023) 68 anys

In pace Christi

Baptismes

Arlet Ortiz Costa (11-II-2023)
Mauro Buvé Turégano (19-II-2023)

Ad multos annos!